

het geweer loopen niet anders dan als degradatie kon opvatten, gaf mijn voornemen te kennen het „hooger op te zoeken” desnoods met een verzoekschrift aan de Koningin-Regentes, en mocht toen plotseling hooren: „dan zal ik je overplaatsen als onderkapelmeester bij de Hoornblazers, en dan moet je maar geen dienst doen.”

Den koning te rijk, heb ik me toen tòch nog iets te veel verheugd: nog tweemaal heb ik dienst gedaan.

De kapelmeester van het tweede muziekkorps, Blumentritt – wij waren goede bekenden – begreep wel dat ik zoo verstandig zou zijn, wanneer hij eens op mijn diensten aanspraak maakte, hem ter wille te zijn. Zoo vroeg hij mij eens hem te vervangen in de wekelijksche repetitie die hij op Vrijdagavond met zijn korps hield. Van muzikaal oogpunt uit was die repetitie een der ergste kwellingen die mij in mijn loopbaan zijn aangedaan. De krijschende toon van de meeste clarinetten, het voortdurend „overslaan” bij het koper en vooral! de vreeselijke stemming (een tuba stond minstens een kwarttoon te hoog, en de blazer zag geen mogelijkheid dat te verbeteren), dat alles was hellepijn!

Ik heb het gedragen, heb met de menschen gestudeerd zoo nauwkeurig als Kes het deed met zijn Concertgebouw-orkest; ik heb me onvermoeid getoond, en van half negen tot kwart voor elf aan een stuk doorgerepeteerd. Toen zei ik: „laat ons nu een oogenblik pauzeeren”, waarop een van de seniores mij toevoegde „wou U nog meer doen? Bij Blumentritt zijn we om half elf altijd klaar.”

Dien avond heb ik niet meer gerepeteerd.

De andere dienst was waarlijk een van mijn zoo geliefde „promenades”. Blumentritt was ook dirigent van de orkest-vereening Symphonia; deze zou haar laatste uitvoering in het seizoen geven, en op het programma kwamen voor, een ouverture van den ouden heer Boers uit Delft en een van mij. Ter eere van den bejaarden gast gaf een van de bestuurders, na 't concert, ten zijnen huize een souper. 't Zou dus laat worden, en den volgenden morgen was de laatste ochtendwandeling van de schutterij-muziek. Een week vóór het concert ontmoet ik Blumentritt en constateer dat hij een weinig trekkebeent; op mijn vraag wat hem scheelt,